

en Illusion. Jeg troer, at man ved en npiere Overveelse vil komme til at erkjende, at Garantisystemet for Jernbanen slet ikke er saa ugunstig, som man maaskee endnu kan have Tilbuelighed til at antage. Der maa jo væsentligt lægges Vægt paa, at Garantien kun strækker sig over et forholdsvis kortere Aaremaal. Det er jo kun i 25 Aar, at der for Staten er nogen Nødvendighed i at lade Banen blive staaende paa den Fod, at Staten betaler Alt, hvad der mangler i de 4 pCt. Rente; men efter de 25 Aar vil Staten jo kunne overtage Banen, og naar man lægger Vægt paa denne Omstændighed og endvidere lægger Mærke til, at naar man sammenholder de 8 Millioner med de 5,300,000, som Banen efter den nhere Overenskomst vil kunne udføres for, maa man til de 5,300,000 Rdlr. for det Første lægge de halve Expropriationsomkostninger, der vare indbefattede i de 8 Millioner, og for det Andet lægge til, hvad der medgaaer til Driftscapitaler, som extraordinairt skal tilveiebringes — naar man tager Hensyn til, at der ifølge den Contract, der er sluttet for Driften, strax af ethvert Udbytte bliver givet Staten Noget til Hjælp til Afholbelsen af de garanterede 4 pCt., og at der efter 25 Aars Forløb kan være en overordentlig stor Fordeel forbunden for Staten med dette Arrangement, saa kan jeg ikke troe, at man vil ansee det at faae denne nye Lov for at være et Gode af en saadan Natur, at man for at opnaae dette skulde see bort fra mange andre Ulemper. Dette Hensyn, at man ved at tage Loven i dette Dieblisk vil være istand til at faae Jernbaneoverenskomsten hævet, har for mig ikke nogen afgjørende Betydning. Jeg vilde tværtimod, dersom dette Spørgsmaal laa reent for, være i megen Tvivl, om der var nogen Grund til at søge den nævnte Overenskomst hævet for Dieblisset, ialtsald paa anden Maade, end at det blev muligt, at det sidste Stykke af Banen fra Skive til Struer kunde udelades, hvilket jeg ogsaa for mit personlige Bedkommende vilde være stemt for, men da Sagen engang lovlig er afgjort, høier jeg mig naturligvis for denne Afgjørelse, medens jeg derimod mener, at man, dersom Spørgsmaalet laa reent for, kunde sige, at det var ønskeligt, at dette

Stykke ikke var medtaget. Kommer dertil den sidste Betragtning, at hvorledes man end isvrigt dømmes om Sagen, maa man dog indrømme, at det Tidspunkt, i hvilket den forelægges os, er af en saadan Natur, at der maa være al mulig Høie til at undgaae at engagere Landets Finanser over Bone, at der kan være al mulig Opfordring til at søge at bevare Kræfterne saa usvækkede som muligt, da det ikke kan vides, hvor høie og dyrebare Interesser der paa anden Maade ville gjøre Krav paa dets Kræfter, troer jeg, at man ogsaa af denne Grund maa kunne komme til ikke at gaae ind paa Loven for Dieblisset. Det er kun dette, jeg for mit Bedkommende har villet noget nærmere motivere; men isvrigt skal jeg ikke ønske at tage nogen videre Deel i Sagens Forhandling.

Udgang: Dersom jeg har sagt Noget, der kunde opfattes som en Insinuation, har jeg gjort den ærede Minister Uret mod min Villie, thi jeg har for mit eget Bedkommende ikke ringeste Tvivl om, at han kun har handlet efter sin rebelige Overbevisning. Jeg maa imidlertid dog gjøre opmærksom paa, at de Ord, han anførte af sine Ytringer i Folkethinget, ikke ganske forklare hans Meningsforandring. Han har sagt, at han var let at drage mod Øst; hvis den østlige Retning vandt Thingets Bifald. Nu har den østlige Retning ikke vundet Folkethingets Bifald; men den ærede Minister har dog ladet sig drage mod Øst, hvilket jeg, som sagt, ingenlunde bebrejder ham, da jeg ikke tvivler om, at det er hans ærlige Overbevisning. Forøvrigt skal jeg endnu kun meddele een Ytring af den ærede Minister. Det er den, at den østlige Baneretning ikke skulde udøve en tiltrækkende Indflydelse paa Slesvig. Jeg kan kun sætte Paastand mod Paastand. Det gaaer altid hertilands saa, at naar der først er gjort eet Skridt i en vis Retning, saa følge de andre saa at sige af sig selv. Det vil ikke være muligt for den ærede Minister at modstaae Entreprenørens og Kjøbstædernes forenede Dnsle: Den slesvigiske Bane vil komme til at gaae stik op ad Østlysten, hvis den jydsk Bane kommer til at gaae op ad Vestlysten.